

SPOLEČNÁ POSTNÍ CESTA KE VZKŘÍŠENÍ 2021

TÝDEN SEDMÝ: 28. BŘEZEN – 3. DUBEN

1) Sedmé čtení velikonoční vigilie: Ez 36,16-17a.18-28

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Hospodin mě oslovil: „Synu člověka, když bydlel Izraelův dům ve své vlasti, poskvřnil ji svým chováním i svými skutky. Proto jsem na ně vylil svůj hněv pro krev, kterou prolili na zemi, znesvěcenou jejich modlami. Rozptýlil jsem je mezi národy, do zemí rozebral, soudil jsem je podle jejich chování a skutků. Kamkoli však přišli mezi národy, znesvěcovali mé svaté jméno, neboť se říkalo: Je to lid Hospodinův, a přece museli vyjít z jeho země! Slitoval jsem se tedy nad svým svatým jménem, znesvěceným od Izraelova domu mezi národy, k nimž přišli. Proto řekni Izraelovu domu: Tak praví Pán, Hospodin: Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno, které jste znesvětili mezi národy, k nimž jste přišli. Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin – praví Pán, Hospodin – až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý! Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Pokropím vás očistnou vodou a budete čisti od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“

2) Impulz

Ezechielova revoluce

Máme před sebou poslední starozákonní text z velikonoční vigilie. Prorok Ezechiel nás uvádí do poslední etapy dlouhých dějin spásy. Po všech Hospodinových zdařilých i nezdařilých pokusech o navázání trvalého vztahu s člověkem se objevuje směřování, které radikálně mění dosavadní způsob náboženského smýšlení. Jedná se o vsutku boží plán. Ezechiel ohlašuje konec náboženství a začátek „proměny“ člověka. Proč konec náboženství? Protože náboženství je struktura, pomocí které člověk „dosahuje“ Boha. Náboženský člověk je ten, který dodržuje předpisy „náboženské knihy“, a tím se dostává k Bohu. Tady platí jednoduchá přímá úměra. Čím větší je můj výkon, tím víc oslňuji Boha (tím náboženštější jsem). Všichni tohle přímo úměrné

pravidlo známe. Čím víc se budu modlit, tím víc bude Bůh mé prosby plnit (proto si myslím, že se modlím špatně, když ty prosby neplní). Čím víc se budu postit, tím víc dostanu požehnání. Čím víc dobrých skutků budu dělat, tím rychlejší bude cesta do nebe. Prorok Ezechiel ale neoperuje s přímou úměrou. Prorokuje totiž příchod zcela nové „matematiky“, která se zásluhami člověka počítá zcela jinak. V této matematice nefunguje princip přímé úměry „čím více ..., tím více...“.

„Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno.“ Boží náklonnost si není možné získat. Není totiž možné získat víc, než už dostáváme. Hospodin nemůže milovat méně nebo více, než miluje. Snažit se získat si jeho přízeň je pokus o polidštění Boha. On miluje ze své podstaty pro své jméno, které se zjevilo v tom, kdo nese jméno „Emmanuel“ - Bůh s námi. Bůh se stará! Ale ne, protože jsme ho na to upozornili svou modlitbou, svým dobrým skutkem nebo postem. Bůh se stará, protože Láska nemůže jinak. A naše modlitba, půst a skutky milosrdenství této postní doby měly sloužit jen k tomu, abychom si toho začali všímat. Byla to postní cesta, která počítala s naším výkonem a sebezapřením, abychom přišli na to, „že zůstáváme v jeho lásce“ (Jan 15,10) a nemusíme se do ní teprve nějak dostat.

„Očistím vás od všech vašich model.“ Možná jsme během naší společné postní cesty trochu změnili svůj pohled na Boha, jeho sny, jeho vůli s námi. Snad jsme na této cestě s Božím slovem prožili duchovní očistu od karikatur, úzkostlivých a děsivých představ o Bohu a o nás samotných. Možná jsme přišli na to, že náboženství může být modlou, pokud se snaží o rituály bez lásky, pokud se ohlíží jen na náboženské návyky bez ochoty k ohleduplnosti vůči bližním. Třeba jsme i v této době restrikcí zjistili, že podstatou našeho křesťanského života má být duchovní bohoslužba, kterou slavíme v chrámu našich vztahů. Ty skutečně honosné chrámy nejsou zdobeny cennými památkami bez života, ale našimi životy, které časem vytváří živé svědectví o tom, že se Hospodin stará.

„Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je.“ Ezechielova revoluce dosáhla svého vrcholu ve smrti a vzkříšení Ježíše Krista. To on vylitím Ducha sv. dokonal proměnu našeho srdce a vyvedl nás z otroctví zachovávaní zákona ke svobodě Božích synů a dcer, kteří neuctívají Boha plněním předpisů, ale „v duchu a pravdě“ (Jan 4,23). Duch svatý, kterého jsme přijali ve křtu, umožňuje každému z nás přejít naším vlastním Rudým mořem a utéct před našimi vlastními faraonovými vojsky, která nás neustále pronásledují a snaží se nás opět zapřáhnout zpět do otroctví. Žijme

nový život, který nám byl darován, slavme Velikonoce i v restrikcích s vděčností za dar „srdce z masa“. Všechno, co jsme od Boha mohli dostat, jsme už dostali! „Nejsme přece pod Zákonem, ale pod milostí!“ (Řím 6,14).

Petr, OMI

3) modlitba – „almužna“ – „půst“

- **modlitba:** „lectio divina“ nad úryvkem Iz 55, 1 - 11

- **„almužna“ (skutek lásky, milosrdenství)**

Prokažme milosrdenství sami sobě a připomeňme si své osobní Velikonoce, svůj osobní přechod Rudým mořem, momenty svého osvobození. Připomeňme si okamžiky, které pro nás tvoří živé svědectví o tom, že se Hospodin stará. Nejlepší bude, když si tyto momenty sepíšeme. Může jít o celý dosavadní úsek života nebo jen některé konkrétní momenty z posledních týdnů. Záleží jen na nás, kolik milosrdenství si chceme prokázat.

- **„půst“ (skutek zřeknutí se něčeho)**

Ve Svatém týdnu se budeme postit na Velký pátek. Velikonoční vigilie bude bohužel jen on-line a kvůli koronaviru se zřejmě budeme postit také od obvyklých velikonočních návštěv svých příbuzných. Nepřidávejme si tedy další půst, protože naše doba má už dost svých postů. Vyčkejme tedy do neděle a udělejme si dvojnásobnou radost! Tyto Velikonoce si v kostelích nezaspíváme hromadné Aleluja (kvůli půstu od hromadného zpěvu), ale Kristus vstal z mrtvých, tak tuhle radost prožijme tak, jak nejlépe můžeme! V neděli k oslavě Vzkříšení dejme na stůl ubrus, svíčku, luxusní jídlo a dobré víno. Chvalme Hospodina a sdílejme tuto radost třeba vzájemným sdílením fotek prostřeného stolu :).